

**“ഞാൻ നിന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നു”
എന്നു നിങ്ങൾ എങ്ങനെ
ദൈവത്തോടു പറയും?
(12:1-8)**

നിങ്ങൾ ആരോടെങ്കിലും “ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്നു എങ്ങനെ പറയും? നാം മറ്റുള്ളവരോടു നമ്മുടെ സ്നേഹം ആശയവിനിമയം നടത്തുവാൻ നാം വിഷമിക്കുന്നു. കൈയിറ്റു എന്നു പേരുള്ള ഒരു ചെറിയ പെൺകുട്ടിയെ അഞ്ചുവയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്നതായി എന്റെ രക്ഷകർത്താക്കൾ പറയുമായിരുന്നു, അവൾ സൺഡേ സ്കൂളിൽ എന്റെ ക്ലാസിൽ ആയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഞങ്ങൾ ചർച്ചയിൽ നിന്നു വീട്ടിലേക്കു കാരോടിച്ചു പോയപ്പോൾ, ഞാൻ മുൻസീറ്റിൽ ചാരിയിരുന്നു ഡാഡിയോടു, “ഡാഡീ, താങ്കൾ പ്രണയത്തിലാകുമ്പോൾ എന്തുചെയ്യും എന്നു ചോദിച്ചു?” അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരം ലളിതവും കൂട്ടിയായിരുന്ന എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നതുമായിരുന്നു. “മകനേ,” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “നീ ആ പെൺകുട്ടിക്കു ഒരു മോതിരം വാങ്ങി കൊടുക്കണം.” ആ ആഴ്ചയിൽ പിന്നീട് ഒരിക്കൽ ഞാൻ മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം കടയിൽ പോയി, ഞങ്ങൾ അതുതന്നെ ചെയ്തു: ഞാൻ കൈയിറ്റിനു വേണ്ടി ഒരു കളിമോതിരം വാങ്ങി, അടുത്ത ദിവസം ഞാൻ അവളെ കണ്ടപ്പോൾ അതുകൊടുത്തു.

“ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്നു നിങ്ങൾ ആരോടെങ്കിലും എങ്ങനെ പറയും? സ്നേഹം എങ്ങനെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതാണ് നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ളത് എന്നു കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികളോട് ബുധനാഴ്ചയിലെ ബൈബിൾ ക്ലാസിൽ ഞാൻ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരാഴ്ച മുൻപു വിവാഹനിശ്ചയം കഴിഞ്ഞ ഒരു ദമ്പതിമാരുണ്ടായിരുന്നു അവിടെ. “ആ ചോദ്യം അവർ എങ്ങനെ ഉത്തരം നൽകുമെന്നു” കാണിച്ച പുരുഷൻ പ്രത്യേക കോട്ടു ധരിച്ചിരുന്നു, ആ പെൺകുട്ടി മറ്റേകും പെൺകുട്ടികൾക്കൊപ്പം ആയിരുന്നു. അവിടെ, എല്ലാവരുടേയും മുൻപിൽ വെച്ചു,

അവൻ അവളുടെ കൈ പിടിച്ചു, അവളുടെ മുൻപിൽ മുട്ടുകുത്തി നിന്നു അവളോടു, എന്നെ വിവാഹം കഴിക്കാമോ എന്നു ചോദിച്ചു! (അവൾ പറഞ്ഞു, തീർച്ചയായും, “കഴിക്കും!”)

മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു പ്രകടമാക്കുന്ന ധാരാളം കത്തുകളും കാർഡുകളും കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു പെൺകുട്ടി അവളുടെ അപ്പൻ തന്റെ ഭാര്യയോട് പ്രയാസമുള്ള സമയങ്ങളിൽ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടുള്ളതു ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഒന്നും പറയാതെ, അദ്ദേഹം രഹസ്യമായി വീടു മുഴുവൻ വൃത്തിയാക്കി തന്റെ ഭാര്യയുടെ ഭാരം ലഘൂകരിക്കും. ഒരമ്മ തന്റെ മകളുടെ ടിഫിൻ ബോക്സിൽ കൊടുത്തുവിടാറുള്ള പഴത്തിൽ മൃദുവായ വാക്കുകൾ എഴുതാറുള്ളതു മറ്റൊരു വിദ്യാർത്ഥി പങ്കുവെച്ചു. ഒരു വലുത്ത തന്റെ പേരുകുട്ടി മിഷണറിയായി പോകേണ്ടതിനു ആവശ്യമുള്ള പണം സ്വരൂപിക്കുന്നതിനു കരകൗശല വസ്തുക്കൾ ഉണ്ടാക്കി വില്ക്കുമായിരുന്നു എന്നു ഒരു യുവാവു ഓർക്കുന്നു, മറ്റൊരു പെൺകുട്ടി, തന്റെ അപ്പനു ലഭിച്ച ഒരു സമ്മാനം വിറ്റു അവളുടെ ഒരു സെമസ്റ്റർ ഫീസ് നല്കിയതായി ഓർക്കുന്നു.

ഇതെല്ലാം പലവിധത്തിൽ ആളുകൾ മറ്റുള്ളവരോടു “ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്നു പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന വഴികളാണ്, എന്നാൽ അതിലും പ്രധാനപ്പെട്ടതല്ലേ ദൈവത്തോടു “ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്നു പറയുന്നത്? ആ നിർണ്ണായക ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടി മറിയ നമ്മുടെ വേദഭാഗമായ 12:1-8-ൽ പറയുന്നതാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

മറിയയുടെ ദാനം

യെഹൂദന്മാരുടെ പെസഹ തുടങ്ങുന്നതിനു ആറു ദിവസം മുൻപാണ് ഈ സംഭവങ്ങൾ നടക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു, യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ അവസാന ആഴ്ചയിലാണ് ഇതു നടക്കുന്നത്. യേശു ഇപ്പോൾ ഗലീല വിട്ടു യെരൂശലേമിനു തെക്കുഭാഗത്തേക്കു പോയി എന്നു നാലു സുവിശേഷങ്ങളിലും പറയുന്നു. ഈ സമയത്തു യെരീഹോ വഴിയാണ് പോയത്, അപ്പോഴായിരുന്നു സക്കായിയെ കണ്ടു മുട്ടിയത് (ലൂക്കോസ് 19:1-10). ഇതൊരു അപകടകരമായ യാത്രയാണെന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാമായിരുന്നു (11:8), താൻ യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്നതു മരിക്കുവാനായിരുന്നു എന്നു യേശുവിനു അറിയാമായിരുന്നു.

യേശു മാർത്തയുടെയും, മറിയയുടെയും, ലാസറിന്റെയും ഗ്രാമമായിരുന്ന ബേഥാനിയയിലേക്കു വന്നു. ആ സമയത്തു അവനെ ആദരിക്കുന്നതിനു ഒരു വിരുന്നിലും അവൻ പങ്കെടുക്കണമായിരുന്നു.¹ അതിമികളിൽ ലാസറും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു നമ്മോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ വിരുന്നിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നവരെ നമുക്കു ഊഹിക്കാം. “മരിച്ചുപോയ ലാസറും” “കുഷ്ഠരോഗിയായ ശിമോനും” വന്നിട്ടുണ്ട്. അവർക്കിടയിൽ “കുരുടനായിരുന്ന യാക്കോബും” “മുടന്തനായിരുന്ന യോശുവയും” ഉണ്ടായിരുന്നേക്കാം. ആ വിരുന്നിൽ സംബന്ധിച്ച ഓരോ

രുത്തർക്കും അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ യേശു വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങളെ കുറിച്ച് പറയുകയായിരിക്കും. കഠിനമായി - അധ്വാനിച്ചിരുന്ന മാർത്ത, ഒരു പക്ഷെ അതിഥികളെ ശുശ്രൂഷിച്ചിരിക്കാം.

ആ സമയത്ത് എപ്പോഴോ, മറിയ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തി. നമുക്കറിയാം മറിയ തന്റെ സഹോദരൻ മരിച്ച ശേഷം യേശു വരുന്ന തുകേട്ടു ഓടിച്ചെന്നു അവന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു നമസ്കരിച്ചു കരഞ്ഞതുമാണ്. അവൾക്കു യേശു നല്ലൊരു സ്നേഹിതനും യോജിച്ച ഗുരുവും, അത്ഭുത രോഗശാന്തിക്കാരനും ആയിരുന്നു - അവളുടെ അഗാധമായ ദുഃഖത്തെ പരമാനന്ദമാക്കി മാറ്റിയവനായിരുന്നു യേശു. അവൾക്കു അവനോടുണ്ടായിരുന്ന വിചാരം വാക്കുകളാൽ വർണ്ണിക്കുക പ്രയാസമായിരുന്നു. അവൻ മഹാനും, പരിശുദ്ധനും, ഏറ്റവും അടുപ്പം ഉള്ളവനും - അവൻ യെരൂശലേമിൽ മരിപ്പാനും ആണ് പോകുന്നത്. ഈ ചിന്തകളെല്ലാം അവളുടെ ഉള്ളിൽ വെച്ചു അവൾ യേശുവിനെ തെലാഭിഷേകം ചെയ്തു.

യോഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയതു, “മേരി, വിലയേറിയ സ്വച്ഛജടം മാംസിയെലം ഒരുറാത്തൽ എടുത്തു യേശുവിന്റെ കാലിൽ പൂശി തന്റെ തലമുടികൊണ്ടു കാൽ തുവർത്തി; തെലത്തിന്റെ സൗരഭ്യം കൊണ്ടു വീടു നിറഞ്ഞു” (12:3). നാർഡ്, അല്ലെങ്കിൽ സ്പൈക്നാർഡ്, വിലകൂടിയ സുഗന്ധതൈലം വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു ഇറക്കുമതി ചെയ്തിരുന്നു. അതു ഒരു അലബാസ്റ്റർ എന്ന മാർബിൾ ജാറിലായിരുന്നു. അതിൽ നിന്നു സുഗന്ധതൈലം എടുക്കുവാൻ ജാറിന്റെ വക്ക് പൊട്ടിക്കണമായിരുന്നു, അങ്ങനെ അതിലുള്ളതെല്ലാം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ആവശ്യവുമുണ്ടായിരുന്നു. പന്ത്രണ്ടു ഔൺസു സുഗന്ധ തൈലം ആ ജാറിലുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് യോഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയത്, അതു മറിയ യേശുവിന്റെ കാലിൽ ഒഴിച്ചു. സാധാരണ, ഒരു ജാർ പൊട്ടിച്ചു പ്രത്യേക അതിഥികളുടെ തലയിൽ അഭിഷേകം ചെയ്യുകയാണ് പതിവ്. അതിനുപകരം, മറിയ എല്ലാ തൈലവും യേശുവിന്റെ കാലിൽ ഒഴിച്ചു, എന്നിട്ടു അവളുടെ മുടികൊണ്ടു അവന്റെ കാൽ തുവർത്തി. ആരെങ്കിലും കാര്യമായി യേശുവിനോടു “ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്നു പറയുന്ന മനോഹര ദാനമായിരുന്നു അത്.

മറിയയുടെ ദാനം പ്രത്യേകതയുള്ളതാകാൻ പല കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്നാമതു, അതു അധികച്ചെലവുള്ളതു ആയിരുന്നു. യൂദാ അവളെ തടയുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഒരു പ്രത്യേക തൊഴിലാളിയുടെ ഒരു വർഷത്തെ ശമ്പളത്തിനു അതു വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കാമായിരുന്നു എന്നായിരുന്നു യൂദയുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ (12:4, 5). ഓരോ സമയത്തും ഉപയോഗിച്ച സംഖ്യ മറ്റൊരു സമയത്തു തർജ്ജിമ ചെയ്യുവാനോ, ഒരു സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നു മറ്റൊരു സംസ്കാരത്തിലേക്കു കൃത്യമായി തർജ്ജിമ ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമല്ല, ഒരു വർഷത്തെ വേതനം എന്നതു എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാവുന്ന പ്രാധാന്യമുള്ള ഒന്നാണ്! യൂദയെപ്പോലെയുള്ള മരവിച്ച ഹൃദയമുള്ളവർക്കു അതു ഒരു അർത്ഥശൂന്യമായ ധാരാളിത ദാനമായിരുന്നു.

രണ്ടാമതു, മറിയയുടെ ദാനം അവളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാത്തതാ

യിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ദാനം നൽകുമ്പോൾ, നാം അതു കിട്ടുന്ന വ്യക്തിയേക്കാൾ നമ്മെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ ചിന്തിക്കും. നാം വിചാരിക്കും “ഇതു മതിയോ?”; “അവർക്ക് ഇതു ഇഷ്ടമാവുമോ?”; “അവർ എന്നെക്കുറിച്ചു എന്തു വിചാരിക്കും?” എങ്ങനെയായാലും എന്നാൽ മറിയയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇവയൊന്നും അവളിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. അവൾ യേശുവിനെക്കുറിച്ചും “ഗുരുവിനോട്” അവളുടെ വലിയ സ്നേഹം എങ്ങനെ പ്രകടിപ്പിക്കാമോ എന്നും ആയിരുന്നു അവളുടെ ചിന്ത. അവൾ തന്നെക്കുറിച്ചു വലുതായി ചിന്തിച്ചില്ല. അന്നത്തെ യെഹൂദ സ്ത്രീകളാരും മറിയ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. മറിയയുടെ മനോഭാവം “ആരെന്തു വിചാരിച്ചാലേന്താ? എനിക്കു കാര്യം യേശു മാത്രമാണ്.”

മൂന്നാമതും, മറിയയുടെ ദാനം താഴ്ന്ന ധരിച്ചതായിരുന്നു: യേശുവിന്റെ തലയായിരുന്നില്ല മറിയ അഭിഷേകം ചെയ്തതു, അവന്റെ കാലായിരുന്നു. അവന്റെ കാലുകൾ തുടച്ചതു ടവുൽ കൊണ്ടായിരുന്നില്ല, അവളുടെ മുടി കൊണ്ടായിരുന്നു. അഹങ്കാരം, മറിയയിൽ ഇല്ലാത്ത പ്രശ്നം ആയിരുന്നു. അവളെ സംബന്ധിച്ചു കാര്യമായിരുന്നതു യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹം ആയിരുന്നു.

അവസാനം, മറിയയുടെ ദാനം വാസ്തവത്തിൽ, പന്ത്രണ്ടു ഔൺസ് സുഗന്ധ തൈലം ആയിരുന്നില്ല, മറിച്ച് അവളുടെ ഹൃദയം ആയിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ നാം സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു പുഷ്പം, മോതിരം, വസ്ത്രം, പണം എന്നിവ നൽകും. എല്ലാറ്റിലും നാം കൊടുക്കുന്ന വസ്തുക്കളേക്കാൾ വലിയ ദാനം; ഹൃദയമനോഭാവ സ്നേഹത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അതായിരുന്നു മറിയ തൈലം പൂശുവാനിടയായത്. അവൾ തന്റെ പ്രത്യേക സ്നേഹിതൻ നസറേത്തുകാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു ആ സുഗന്ധം പൂശലിലൂടെ അവൾ യേശുവിനെയും മറ്റെല്ലാവരെയും അറിയിക്കുകയായിരുന്നു.

നമ്മുടെ ദാനം

മറിയ കൊടുത്തതുപോലെയുള്ള ദാനം നമുക്കു ഇന്നു എങ്ങനെ കൊടുക്കാം? ദൈവത്തോടു നാം എങ്ങനെ “ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്നു പറയാം? അത്തരം ബന്ധത്തിനു പറ്റിയ സമ്മാനം എന്താണ്? തിരുവെഴുത്തിൽ ദാനങ്ങളുടെ നിരവധി ആശയങ്ങൾ നൽകുന്നു!

ആരംഭമായി, നമുക്കു നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അവനു കൊടുക്കാം. എന്നതായാലും, യേശു പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു ഏറ്റവും വലിയ കല്പന, “നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും, പൂർണ്ണമനസ്സോടും, പൂർണ്ണാത്മാവോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കുക” എന്നാണ് (മത്തായി 22:37). ദൈവത്തിനു നമ്മുടെ ഹൃദയം നൽകുക എന്നാൽ എന്താണെന്നു റോബെർട്ട്സൺ മെക്വിൽക്കൈൻ തന്റെ ഭാര്യ ആൽസി മേഴ്സ് പിടിപെട്ടപ്പോൾ, ബാധിച്ചു കഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ വാസ്തവ - ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിച്ചതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. മെക്വിൽക്കൈൻ എഴുതി,

സെമിനാരിയിൽ നിന്നു ഒരാളെ വീട്ടിൽ ഭാര്യക്കു കൂട്ടിരിക്കുവാ

നായി അയച്ചുകൊണ്ടു എനിക്കു ദിവസവും ഓഫീസിൽ പോകുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ആ രണ്ടുവർഷവും എന്റെ ഭാര്യയായ മുറിയേലിനെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ പാടുപെട്ടു. ഞാൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞു അവൾ നടന്നു എന്റെ ഓഫീസിലേക്കുവരും എന്നോടൊപ്പം ആയാൽ അവൾ തൃപ്തയായി; ഞാനില്ലെങ്കിൽ അവൾ നിരാശപ്പെടും, ചിലപ്പോൾ അവൾ ഭയ - പെട്ടുകയ്യും ചെയ്യും. സ്കൂളിലേക്കു ഒരു മൈൽ നടക്കണം അവൾ ആ നടപ്പു ദിവസം പത്തുപ്രാവശ്യമെങ്കിലും നടത്തും.

ചിലപ്പോൾ രാത്രിയിൽ, അവളെ വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ കാലിൽ നിന്നു രക്തം വരുന്നതു കണ്ടു, കുടുംബ ഡോക്ടറോടു പറഞ്ഞു പരിശോധിപ്പിച്ചു. “അത്തരം സ്നേഹം” ആണ് ആവശ്യം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “അതുപോലെയുള്ള സ്നേഹം വർഷങ്ങളോളം നീണ്ടുനിന്നു.” ഞാൻ അതുപോലെ - ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത രീതിയിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ഞാൻ ദൈവത്തോടു അടുത്തിരുന്നു സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്നു ചിന്തിച്ചുപോയി.²

“ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന വഴികളിൽ വ്യക്തമായ ഒന്നാണ് ദൈവത്തോടുപറയുക എന്നത്. നാം ഇത് രഹസ്യപ്രാർത്ഥനയിലും ആരാധനയ്ക്ക് ഒന്നിച്ചുകൂടുമ്പോഴും ഇതു ചെയ്യുന്നു. നാം എങ്ങനെ ഇത് കർത്താവിനോടു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു എന്നത് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറയുന്നു. സങ്കീർത്തനക്കാരനോടുകൂടെ നമുക്കുപറയാം: “എന്റെ ദൈവമായ രാജാവേ, ഞാൻ നിന്നെ പുകഴ്ത്തും, ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തെ എന്നെന്നേക്കും വാഴ്ത്തും; നാൾതോറും ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തും, ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തെ എന്നെന്നേക്കും സ്തുതിക്കും” (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 145:1, 2).

അമേരിക്ക ഇറാഖിലേക്ക് യുദ്ധത്തിനുപോയപ്പോൾ മരുഭൂമിയിലെ കൊടുങ്കാറ്റിലെ പ്രവർത്തനത്തിനിടയിൽ, ഒരു യുവ വൈമാനികനായിരുന്ന സ്കോർട്ട് സ്പേഷർ ഒരു എതിരിടലിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ഭാര്യയും രണ്ടുകുട്ടികളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കുശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാധനങ്ങളെല്ലാം ഭാര്യയ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. അവയിൽ തന്റെ മരണത്തിന് ഒരാഴ്ചമുൻപ് എഴുതിയ ഒരു കത്തുമുണ്ടായിരുന്നു, അതു പോസ്റ്റുചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സമയം കിട്ടിയില്ല. അതിൽ അദ്ദേഹം കുട്ടികൾക്കും ഭാര്യയ്ക്കും ഓരോലൈൻ എഴുതിയിരുന്നു, ഭാര്യക്കെഴുതിയത്: “നീയാണ് എന്റെ ജീവിതത്തിലെ കേന്ദ്രബിന്ദു. ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പം ജീവിച്ചത് പൂർണ്ണ തൃപ്തിയോടെയാണ്. ഞാൻ പോയാൽ, വീണ്ടും സ്നേഹിക്കുവാൻ പഠിക്കുക.”³ ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ സ്നേഹം സംസാരിക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ ദാനം!

മറ്റുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുന്നത് ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതാണ്. അയൽക്കാരെ നാം നമ്മെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുന്നത് പഴയനിയമത്തിൽ നമുക്കുപരിചയപ്പെടുത്തിത്തന്ന ആശയവും യേശു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച രണ്ടാമത്തെ വലിയ കല്പനയുമാണ്.⁴ ഒരു ഭർത്താവ് തന്റെ കുട്ടികളെ സ്നേഹിക്കുന്നത് ഭാര്യയെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന ആശയമാണ്,

നമ്മുടെ സഹമനുഷ്യനെ നാം സ്നേഹിക്കുന്നതിലൂടെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്ന ആശയമാണ് നല്കുന്നത്. നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നതിനാൽ “ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്ന് ദൈവത്തോട് പറയുകയാണ്.

അവനെക്കുറിച്ച് മറ്റുള്ളവരോടു സംസാരിക്കുന്നത് മറ്റൊരുരീതിയിൽ നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുന്നതാണ്. ഇതാണ് “ഏറ്റുപറച്ചിൽ.” യേശു പറഞ്ഞു,

മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ ഏറ്റുപറയുന്ന ഏവനേയും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിൻമുമ്പിൽ ഞാനും ഏറ്റുപറയും. മനുഷ്യന്റെ മുമ്പിൽ എന്നെ തള്ളിപ്പറയുന്നവനെയോ എന്റെ പിതാവിൻമുമ്പിൽ ഞാനും തള്ളിപ്പറയും (മത്തായി 10:32, 33).

നമുക്കുദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം മറ്റുള്ളവരോടു പറയുമ്പോൾ, “ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്ന് ദൈവത്തോട് പറയുന്ന മറ്റൊരു രീതിയാണ്.

ഒരുപക്ഷേ, “ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്ന് ദൈവത്തോടു പറയുന്ന - നമുക്ക് ഒരിക്കലും ഒഴിവാക്കാൻ പറ്റാത്തതായ ഒന്ന് നാം കർത്താവിനെ വാസ്തവത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ - അവനെ അനുസരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാണ്. യോഹന്നാൻ എഴുതി, “അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നതല്ലോ ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം; അവന്റെ കല്പനകൾ ഭാരമുള്ളവയല്ല” (1 യോഹന്നാൻ 5:3). ചിലപ്പോൾ ആളുകൾക്ക് കേൾപ്പാൻ താൽപ്പര്യമില്ലായിരിക്കാം, എന്നാൽ അവനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ നാം അവനെ അനുസരിക്കണം.

നമ്മുടെ അനുസരണാസ്വഭാവം കൃത്യമായും പ്രായോഗികമാക്കുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമാണെന്ന് താഴെകൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷന്റെയും ഭാര്യയുടെയും സംഭവത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആ പുരുഷൻ ഭയങ്കരമായ രോഗിയായി, അതുകൊണ്ട് അയാളുടെ ഭാര്യ ഡോക്ടറുടെ അടുത്തുചെന്ന് അയാളുടെ അവസ്ഥയെപ്പറ്റിപ്പറഞ്ഞു. അവർ രഹസ്യമായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഡോക്ടർ ആ സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന് വീട്ടിൽ - പാചകം ചെയ്ത നല്ല ആഹാരം മൂന്നുനേരവും കൊടുത്തില്ലാ എങ്കിൽ - നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് മരിച്ചുപോകും. അതിലുപരി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സമ്മർദ്ദമൊഴിവാക്കുവാൻ, നിങ്ങൾ എപ്പോഴും സന്തോഷത്തോടെയും ദയവോടെയും ആയിരിക്കുക. അവസാനം, അദ്ദേഹത്തിന് രോഗാണുക്കളോട് പ്രതിരോധിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടാകേണ്ടതിന്, അയാൾക്ക് എപ്പോഴും വീടും വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്.” ആ സ്ത്രീ ഭർത്താവിന്റെയടുക്കൽ തിരിച്ചുചെന്നപ്പോൾ ഡോക്ടർ എന്തുപറഞ്ഞുവെന്നറിയുവാൻ അയാൾ ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരുന്നു. ഭാര്യ, “അയാൾ പറഞ്ഞത്,” “നിങ്ങൾ മരിക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്നാണ്!” ദൈവത്തെ നാം സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുന്നതിനേക്കാൾ വലുതാണ് അവനെ സ്നേഹിക്കൽ; അതിൽ അവനെ അനുസരിക്കുന്നത്,

നമ്മുടെ രക്ഷകർത്താക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നതും, പങ്കാളിയെ സ്നേഹിക്കുന്നതും, അല്ലെങ്കിൽ കുട്ടികളെ സ്നേഹിക്കുന്നതും വെറുതെ വാക്കുകളിൽ പറയുന്നതിനപ്പുറമാണ്.

ഇതെല്ലാം “ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്ന് ദൈവത്തോടു പറയുന്ന ചില മാർഗ്ഗങ്ങളാണ്. ദൈവം “ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്ന് നമ്മോടു പറയുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?

ദൈവത്തിന്റെ ദാനം

മറിയ യേശുവിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുകയും അവൻ അത്താഴ ശേഷം, യെരൂശലേമിലേക്ക് പോകുകയും ചെയ്തു. അവൻ എവിടെ പോകുന്നുവെന്നും എന്തുചെയ്യുവാൻ പോകുന്നുവെന്നും അവനറിയാമായിരുന്നു. ഇതുതന്റെ അവസാന യാത്രയാണെന്നും യെഹൂദപ്രമാണിമാർ അവനെ കൊല്ലുമെന്നും അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവന്റെ മരണം യാദൃശ്ചികമായിരിക്കയില്ല. മുൻപ് അവൻ പറഞ്ഞു,

എന്റെ ജീവനെ വീണ്ടും പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ അതിനെ കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു പിതാവു എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ആരും അതിനെ എന്തോടു എടുത്തുകളയുന്നില്ല; ഞാൻ തന്നെ അതിനെ കൊടുക്കുന്നു. അതിനെ കൊടുപ്പാൻ എനിക്കു അധികാരം ഉണ്ട്, വീണ്ടും പ്രാപിപ്പാനും അധികാരം ഉണ്ട്. ഈ കല്പന എന്റെ പിതാവിങ്കൽനിന്ന് എനിക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു (യോഹന്നാൻ 10:17, 18).

സ്വയമായി, യേശു ബേഥാന്യ വിട്ടത് നമുക്ക് ഒരിക്കലും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഏറ്റവും വലിയ ദാനം ലോകത്തിന് നൽകേണ്ടതിനായിരുന്നു! ചുരുങ്ങിയ ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ, യേശു ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കായി ക്രൂശിൽ മരിക്കും. മറിയ യേശുവിനു നൽകിയ മനോഹര ദാനംപോലെ ഒരാളുടെ ജീവൻ ക്രൂശിൽ നൽകുക എന്നത് താരതമ്യം ചെയ്താൽ ആദ്യത്തേത് മങ്ങൽ ഏൽക്കുന്നതാണ്!

ഉപസംഹാരം

അവന്റെ മരണശേഷം യേശുവിന്റെ ശരീരം ഒരു കല്ലറയിൽ അടക്കുകയും, അവൻ മൂന്നാം നാൾ ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു. പൗലോസ് ഈ സംഭവങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യത്തെ യേശുവിനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയപ്പോൾ പറയുന്നു “നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിനെ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ചവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നമുക്കും കണക്കിടുവാനുള്ളതാകയാൽ തന്നെ” (റോമർ 4:25). പല രീതിയിലും - എന്നാൽ പ്രത്യേകിച്ച് യേശുവിന്റെ മരണം, അടക്കം, ഉയിർപ്പിൽ - ദൈവം “ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്നുപറയുന്നു. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ഇതുമായ ബന്ധത്തിൽ യോഹന്നാൻ വിവരിച്ചു, “ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും, നശിച്ചുപോകാതെ, നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് അവനെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം, ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു” (3:16).

നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ അത് എങ്ങനെ ആശയവിനിമയം നടത്തും? അത് നിങ്ങൾ പാപത്തിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ സന്നാഹം ഏൽക്കുന്നതിലൂടെയാണ് (പ്രവൃത്തികൾ 2:38). ഒരിക്കൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിശ്വാസം സ്നേഹത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കണം, ആ സ്നേഹത്തിലാണ് ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടത് “ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്ന് ദൈവത്തോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. മറിയ അവളെ അതിന് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. നിങ്ങൾ ഇന്ന് “ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്ന് കർത്താവിനോടു പറയുമോ?

കുറിപ്പുകൾ

¹മത്തായി 26:6 ഉം മർക്കൊസ് 14:3 കൃഷ്ടരോഗിയായ ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ സംഭവിക്കുന്നതായിട്ടാണ് പറയുന്നത്. ²റോബർട്ട്സൺ മക്കുൽക്കൻ, “റീപേയിംഗ് എ ഫോർ - ഇയർ ഡെബ്റ്റ്,” *ലീഡർഷിപ്പ്* (സമ്മർ 1993): 43. ³ജെറി ഡി. റ്റാന്റിയർ, *ദ പോസിറ്റീവ് പവർ ഓഫ് പ്രേയ്സിങ്ങ് പീപ്പിൾ* (നാഷ്വില്ലോ: തോമസ് നെൽസൺ പബ്ലിഷേഴ്സ്, 1994), എൻ.പി. ⁴ലേവ്യ 19:18; മത്തായി 22:39.